

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 stycznia 2020 roku ((...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił, ponownie, wartość kapitału początkowego J. J. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy, przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 67,07%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 818,85 zł. ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 67,07% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie o emeryturach i rentach z FUS. ($67,07\% \times 1\ 220,89\ \text{zł} = 818,85\ \text{zł}$). Przyjęto łącznie 3 lata, 6 miesięcy i 21 dni tj. 42 okresów składkowych oraz 5 lat 0 miesięcy i 0 dni okresów nieskładkowych. Okresy nieskładkowe podlegały ograniczeniu do 1/3 uwzględnionych okresów składkowych i wynoszą 1 rok 2 miesiące i 7 dni tj. 14 miesięcy. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 35,73%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 31 069,94 zł.

/ decyzja k 39-40 akt ZUS/

Decyzją z dnia 27 stycznia 2020 roku po rozpatrzeniu wniosku z dnia 10 października 2018 roku, (znak: ENP/15/121015386) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, oraz umowę między Rzeczpospolitą Polską przyznał J. J. prawo do emerytury od dnia 1 października 2018 roku tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 124288,74 zł.

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 194,10 miesięcy,

- wyliczona kwota emerytury wynosi 640,33 zł

Po korekcie kapitału początkowego, wysokość emerytury wynosi: ($124288,74\ \text{zł} / 194,10 = 640,33\ \text{zł}$.)

Jednocześnie organ rentowy wyjaśnił, że niniejszą decyzją ostatecznie obliczono wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy a co za tym idzie emerytury uwzględniając zakończone postępowanie wyjaśniające z kanadyjską instytucją ubezpieczeniową, która potwierdziła okresy ubezpieczenia i zamieszkania J. J. od 01.01.1982 do 31.12.2017 r. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego zostały uwzględnione minimalne wynagrodzenia za okres pozostawania w stosunku pracy, za który nie zostało udokumentowane wynagrodzenie t. 11.10.1976 -31.05.1978 r. Okres pracy od 22.05.1980 do 8.09.1981 w Zakładzie Handlu (...) w W. w ocenie organu rentowego nie może być uznany ponieważ wnioskodawca załączył niewiarygodną kserokopię świadectwa pracy.

/ decyzja k. 42-44 akt ZUS/

Odwołania od obu przedmiotowych decyzji w dniu 2 marca 2020 r. wniósł J. J. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wnosząc o ich zmianę i uwzględnienie w zaskarżonych decyzjach:

- okresu zatrudnienia i zarobków w okresie od 22.05.1980 do 8.09.1980 r. w Zakładzie (...) – (...) Centrali Państwowego Handlu Wewnętrznego w W., wynikających z załączonej kopii świadectwa pracy 5400 miesięcznie lub umowy o pracę (...) tj wynagrodzenie zasadnicze 4300 z dodatkiem funkcyjnym 600 zł i zaliczeniem tego okresu zatrudnienia do okresów składkowych,

- uwzględnieniem okresu nieskładkowego związanego z okresem studiów ubezpieczonego na uczelni wyższej Politechnice (...) od 15.02.1971 do 4.10.1976 r. zgodnie z załączonym zaświadczeniem w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych mając również na uwadze dodatkowy wyżej wskazany a nieuwzględniony przez ZUS okres zatrudnienia.

Nadto o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego zwrotu kosztów procesu w tym zastępstwa procesowego ubezpieczonego wg norm przepisanych.

/ odwołania k. 3 -7akt VIII U 1421/20 oraz k. 3-7 akt VIII U 1422/20/

W odpowiedziach na odwołania z dnia 2 lipca 2020 r. organ rentowy wniósł o ich odrzucenie na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc podnosząc, iż obie zaskarżone decyzje zostały wydane w toku postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt VIII U 155/19 od decyzji wcześniej wydanych o ponownym ustaleniu kapitału początkowego i decyzji emerytalnej o charakterze zaliczkowym. Organ wskazał iż w sprawie sygn. akt VIII U 155/19 Sąd na korzyść ubezpieczonego rozstrzygnął kwestie podniesione w odwołaniach, tym samym wniosek o ich odrzucenie jest uzasadniony.

/odpowiedzi na odwołania k. 14-15 akt VIII U 1421/20 oraz k. 8-9 akt VIII U 1422/20/

Zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2020 r. połączono sprawy z obu odwołań celem łącznego rozpoznania pod sygn. VIII U 1421/20

/ zarządzenie k 12 akt VIII U 1421/20/

Pismem z dnia 19.08.2020 r. pełnomocnik ubezpieczonego poparł oba odwołania i wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji poprzez nadanie im brzmienia zgodnego z wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16 marca 2020 r. sygn. akt VIII U 155/19 uchylenie decyzji z dnia 21 stycznia 2020 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego i zmianę decyzji z dnia 27 stycznia 2020 r. o przyznaniu emerytury poprzez ustalenie prawa wnioskodawcy do emerytury w wysokości po waloryzacji w marcu 2019 r. 775,79 zł.

/ pismo k. 24 /

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

J. J. urodził się w dniu (...).

/bezsporne/

W dniu 10 października 2003 r. wniósł o ustalenie kapitału początkowego. W dniu złożenia wniosku, ubezpieczony nie podejmował żadnego zatrudnienia

/wniosek k. 1-5 odwrót akt ZUS/

Decyzją z dnia 25 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy J. J. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to jest od 1.01.1976 r. - 31.12.1986 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 33,54%. Ustalono, iż kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 23466,52 zł. Podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 409,49 zł, przyjęto łącznie 3 lata, 6 miesięcy i 21 dni, tj. 42 miesiące okresów składkowych.

Do ustalenia współczynnika proporcjonalnego do wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ZUS wyniósł 31,96%. Współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej 293,01 zł. Do ustalenia współczynnika proporcjonalnego do wieku oraz okresu składkowego nieskładkowego ZUS uwzględnił:
- wiek Wnioskodawcy w dniu 31.12.1998 r. - po zaokrągleniu do pełnych lat - 48 lat - łączny staż ubezpieczeniowy - po zaokrągleniu w górę do pełnych lat - wynoszący 4 lata.

/decyzja k. 16 akt ZUS/

Decyzją z dnia 26 października 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał emeryturę zaliczkową Wnioskodawcy w wysokości 483,63 zł od dnia 1 października 2018 r. Podstawą obliczenia emerytury była kwota 93872,89 zł podzielona przez dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ((...),89/194). Do obliczenia emerytury przyjęto dalsze trwanie życia wynikające z tabeli trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia podwyższonego powszechnego wieku emerytalnego, ponieważ było dla Wnioskodawcy korzystniejsze od przyjęcia niższego niż średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę oraz na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej osiągnięcia obniżonego wieku emerytalnego.

/decyzja k. 17 akt ZUS/

W dniu 28 grudnia 2006 roku Pełnomocnik Ubezpieczonego wniósł odwołania od ww. decyzji

/odwołanie k.3-7 załączonych akt VIII U 155/19/

Wskazane odwołania przyjęto do rozpoznania przed Sądem Okręgowym w Łodzi w postępowaniu sygn. akt VIII U 155/19.

/ bezsporne załączone akta VIII U 155/19/

W toku powołanego procesu decyzją z dnia 3 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w ponownie ustalił kapitał początkowy J. J. na dzień 1 stycznia 1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, to 1.01.1976 r. - 31.12.1986 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 33,54%. Ustalono, iż kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 26476,12 zł. Podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 409,49 zł, przyjęto łącznie 3 lata, 6 miesięcy i 21 dni, tj. 42 miesiące okresów składkowych oraz nieskładkowe 5 lat, 0 miesięcy, 0 dni, tj. 60 miesięcy. Do ustalenia współczynnika proporcjonalnego do wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego ZUS wyniósł 35,73 %. Współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej 293,01 zł.

- wiek Wnioskodawcy w dniu 31.12.1998 r. - po zaokrągleniu do pełnych lat - 48 lat

- łączny staż ubezpieczeniowy - po zaokrągleniu w górę do pełnych lat - wynoszący 5 lat.

/decyzja k. 27 - 29 akt ZUS/

Decyzją z dnia 7 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał emeryturę zaliczkową Wnioskodawcy w wysokości 545,66 zł od dnia 1 października 2018 r. Podstawą obliczenia emerytury była kwota 105912,13zł podzielona przez dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ((...),13/194,10). Do obliczenia emerytury przyjęto dalsze trwanie życia wynikające z tabeli trwania życia obowiązującej w dniu osiągnięcia podwyższonego powszechnego wieku emerytalnego, ponieważ było dla Wnioskodawcy korzystniejsze od przyjęcia niższego niż średnie dalsze trwanie życia ustalone na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej _
dniu zgłoszenia wniosku o emeryturę oraz na podstawie tablicy trwania życia obowiązującej osiągnięcia obniżonego wieku emerytalnego.

/decyzja k.30-31 akt ZUS/

Następnie w toku postępowania odwoławczego wydano zaskarżone w tym postępowaniu decyzje z dnia 21 stycznia 2020 r. o ustaleniu kapitału początkowego oraz decyzję zaliczkową z dnia 27 stycznia 2020 r. przyznającą wnioskodawcy emeryturę.

/ decyzje k. 39-41 oraz 42-44 akt ZUS/

Prawomocnym wyrokiem z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie VIII U 155/19 Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżone decyzje z dnia 25 i 26 października 2018 r. w ten sposób że do wyliczenia kapitału początkowego i J. J. przyjął staż pracy w wysokości 4 lata 10 miesięcy i 9 dni okresów składkowych oraz 1 rok 7 miesięcy i 13 dni okresów nieskładkowych, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 61,99% wyliczony z okresu ubezpieczenia od 1976 r. do 1981 r. przyjmując, że na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy wynosi kwotę 36.595,90 zł, natomiast emerytura po jej waloryzacji od marca 219 r. wynosi 775,79 zł, oddalił odwołanie w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach zastępstwa procesowego.

/ wyrok z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie VIII U 155/19 wraz z uzasadnieniem k. 45-46, 50 -55v załączonych akt VIII U 155/19/

We wskazanym orzeczeniu uwzględniono żądanie powoda zaliczenia do stażu pracy okresu od 22.05.1980 do 8.09.1981 tj okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) – (...) Centrali Państwowego Handlu Wewnętrzznego w W., oraz uwzględniono przy wyliczeniu świadczenia za ten okres wynagrodzenie w kwocie 4300 zł + 600 zł, nadto przeliczono okresy nieskładkowe z uwzględnieniem wskazanego stażu i okresu studiów wnioskodawcy w Politechnice (...) od 15.02.1971 do 4.10.1976 r. co jest zbieżne z żądaniem zgłoszonym w niniejszym procesie.

/ bezsporne wyrok z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie VIII U 155/19 wraz z uzasadnieniem k. 45-46, 50 -55v załączonych akt VIII U 155/19/

Decyzją z dnia 22 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego z dnia 16.03.2020 r. ponownie ustalił kapitał początkowy wnioskodawcy na dzień 1.01.1999 r. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 61,99%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 756,83 zł. ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 61,99%. przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie o emeryturach i rentach z FUS. ($61,99\% \times 1\,220,89 \text{ zł} = 756,83 \text{ zł}$). Przyjęto łącznie 4 lata, 10 miesięcy i 9 dni tj. 58 okresów składkowych oraz 5 lat 0 miesięcy i 0 dni okresów nieskładkowych. Okresy nieskładkowe podlegały ograniczeniu do 1/3 uwzględnionych okresów składkowych i wynoszą 1 rok 7 miesięcy i 13 dni tj. 19 miesięcy. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 40,67%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła 36 595,90 zł.

/ decyzja k. 57-60 akt ZUS/

Natomiast decyzja z dnia 24.06.2020 r. ZUS wykonując wskazany wyrok z dnia 16.03.2020 r. ponownie przeliczył emeryturę wnioskodawcy od dnia 1.10.2018 r. tj od daty nabycia uprawnień. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji kapitału początkowego zewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 146394,18 zł.

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 194,10 miesięcy,

- wyliczona kwota emerytury wynosi 754,22 zł

Emerytura z FUS po waloryzacji przysługuje w kwocie:

- od 1.03.2019 r – 775,79 zł,

- od 1.03.2020 r. -803,41 zł.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych, których nie kwestionowała żadna ze stron. Podnieść przy tym należy iż okoliczności faktyczne sprawy były w zasadzie między stronami bezsporne a spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia kwestii prawnych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Nim jednak Sąd odniesie się do powołanej kwestii co do meritum podnieść należy, iż bezzasadnym jest wniosek organu rentowego o odrzucenie odwołań od zaskarżonych decyzji z uwagi na prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16.09.2019 r. w sprawie VIII U 155/19 w którym rozstrzygano kwestie podniesione w odwołaniu.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt. 1 kpc Sąd odrzuci pozew: jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Identyczność roszczeń, jako przesłanka stanu sprawy w toku występuje wtedy, gdy żądania obu pozwów i ich podstawy faktyczne są te same. Innymi słowy, gdy identyczny jest nie tylko przedmiot procesów, ale podstawa faktyczna i prawna obydwu sporów. /V ACa 113/18 - wyrok SA Warszawa z dnia 27-02-2019/

Zgodnie z art. 366 KPC, powaga rzeczy osądzonej dotyczy tylko tego, co, w związku z podstawą sporu, stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Rozciąga się, zatem, na rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na ustalonej podstawie faktycznej. Ocena występowania powagi rzeczy osądzonej, uzasadniającej odrzucenie pozwu (art. 199 § 1 pkt 2 KPC), powinna być oparta na ustaleniu identity przedmiotu uprzedniego orzeczenia oraz kolejnego powództwa. O tożsamości roszczeń przesądza istnienie także podstawy prawnej rozstrzygnięcia. Chodzi zatem o całokształt okoliczności faktycznych, charakteryzujących stosunek prawny pomiędzy stronami, z których powód wywodzi swoje roszczenie względem pozwanego, czyli o te fakty, które według hipotezy danej normy prawnej uzasadniają zastosowanie jej dyspozycji. Podstawa faktyczna i prawna, przyjęte w prawomocnym wyroku, stanowią normę prawną kształtującą roszczenie powoda. /II CSK 582/17 - postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 13-09-2018/

Wydanie przez organ rentowy nowej decyzji, także co do świadczenia będącego przedmiotem wcześniejszej decyzji i postępowania wcześniej zakończonego prawomocnym wyrokiem sądu, wszczętego w wyniku wniesienia od niej odwołania, uprawnia ubiegającego się o świadczenie do wniesienia kolejnego odwołania do sądu, a wszczęta w ten sposób sprawa cywilna nie jest sprawą o to samo świadczenie w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 KPC./I UK 275/17 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 30-10-2018/

Mając powyższe na uwadze podnieć należy, iż wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16.03.2020 r. VIII U 155/19 nie orzekano co do merytorycznej poprawności zaskarżonych decyzji z dnia 21 i 27 stycznia 2020 r. lecz co do decyzji z dnia 25 i 26 października 2018 r. Tym samym przedmiot niniejszych postępowań nie jest tożsamy. Co prawda decyzjami z dnia 21 i 27 stycznia 2020 r. zmieniono faktycznie decyzję z dnia 25 i 26 października 2018 r. lecz postępowanie kontrolne wszczęte na skutek odwołania od decyzji z dnia 25 i 26 października 2018 r. w żaden sposób

bezpośrednio nie weryfikowało decyzji później wydanych. Tym samym odwołania wniesione w niniejszej sprawie należało rozpoznać w całości.

Co do meritum odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

W myśl **art.26 ustawy** z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. , poz.53) emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Zgodnie **art. 173 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych **w art. 53**, z uwzględnieniem ust. 2-12 (**art. 174 ust. 1 ww. ustawy**). Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Natomiast ust. 7 art. 174 stanowi, że do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 analizowanego przepisu stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku według określonego w ustawie wzoru. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31 grudnia 1998 r., przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy (ust. 13).

Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu (ust. 3b).

Przy obliczaniu okresów składkowych przypadających po dniu wejścia w życie ustawy dla celów podwyższenia emerytury w myśl ust. 1 miesiące, w których składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe były obliczone od podstawy

wymiaru niższej od kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników, uwzględnia się w części odpowiadającej proporcji tej podstawy do kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Zgodnie z treścią **§ 22 ust. 1** rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

2. Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

W konsekwencji ubezpieczony nie może w postępowaniu przed organem rentowym wykazywać okoliczności wpływających na prawo do świadczenia z ubezpieczenia społecznego lub jego wysokość (w tym w szczególności wykazywać okresów zatrudnienia i charakteru pracy) na podstawie dowodów innych niż świadectwo pracy, zaświadczenie pracodawcy albo legitymacja ubezpieczeniowa lub inne dokumenty pracownicze./III AUa 678/13 - wyrok SA Kraków z dnia 26-11-2013/

Wskazana regulacja § 22 ust.1 powołanego rozporządzenia wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby sporne okresy zatrudnienia nie mogły być wykazane w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków. W postępowaniu dowodowym potwierdzającym okresy zatrudnienia w postępowaniu przed organem rentowym dowodem jest tylko to, co prawo za dowód uznaje i jako dowód dopuszcza. Takie ograniczenia nie występują natomiast w procedurze cywilnej, w której okoliczności sporne mogą być wykazywane wszelkimi dowodami. /II UK 94/17 - postanowienie SN - Izba Pracy z dnia 11-01-2018/ W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udawdaniane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe dotyczą wyłącznie postępowania przed organami. /V U 980/13 - wyrok SO Kalisz z dnia 06-12-2013/

Nie należy przy tym tracić z pola widzenia, że zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. /III AUa 69/13 - wyrok SA Poznań z dnia 13-06-2013 wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1998 roku, II UKN 440/97, Lex 34199/

Na gruncie rozpoznawanej sprawy, skarżący wywodzi, iż treść zaskarżonych decyzji, winna zostać zmodyfikowana z uwagi na treść Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 16.03.2020 r. w sprawie VIII U 155/19 i uwzględnienie żądań wnioskodawcy tożsamy z roszczeniami zgłoszonymi w sprawie niniejszej tj. zaliczenia do stażu pracy okresu od 22.05.1980 do 8.09.1981 tj okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) – (...) Centrali Państwowego Handlu Wewnętrznego w W., oraz uwzględnienia przy wyliczeniu świadczenia za ten okres wynagrodzenia w kwocie 4300 zł + 600 zł, nadto przeliczenia okresów nieskładkowych z uwzględnieniem wskazanego stażu i okresu studiów wnioskodawcy w Politechnice (...) od 15.02.1971 do 4.10.1976 r.

Mając powyższe na uwadze, wskazać należy, iż w myśl art. 365 § 1 kpc. orzeczenie prawomocne, wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Związanie stron, o którym mowa w powołanym przepisie, polega na związaniu tych osób dyspozycją zawartej w sentencji wyroku skonkretyzowanej, zindywidualizowanej i trwałej normy prawnej wywiezionej przez sąd z norm generalnych i abstrakcyjnych zawartych w przepisach prawnych. Inne sądy, organy państwowe oraz organy administracji publicznej, rozstrzygające w sprawach innych niż karne, są związane prejudycjalnie, czyli nie mogą dokonać odmiennej oceny prawnej roszczenia niż zawarta w prejudycie, ale także nie mogą dokonać odmiennych ustaleń faktycznych. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że moc wiążąca orzeczenia odnosi się tylko do treści jego sentencji, a nie uzasadnienia (wyrok SN z dnia 8 czerwca 2005 r., V CK 702/04, Lex nr 402284). Nie mają zatem mocy wiążącej ani poglądy prawne wyrażone w uzasadnieniu orzeczenia (wyrok SN z dnia 13 marca 2008 r., III CSK 284/07, Lex nr 380931), ani motywy i ustalenia faktyczne zawarte w uzasadnieniu (wyrok SN z dnia 15 listopada 2007 r., II CSK 347/07, Lex nr 345525). Według Sądu Najwyższego, przedmiotem prawomocności materialnej jest bowiem ostateczny rezultat rozstrzygnięcia, a nie przesłanki, które do niego doprowadziły. Sąd przy wydaniu wyroku nie jest związany zarówno ustaleniami faktycznymi poczynionymi w innej sprawie, jak i poglądami prawnymi wyrażonymi w uzasadnieniu zapadłego w niej wyroku (wyrok SN z dnia 21 czerwca 2007 r., IV CSK 63/07, Lex nr 485880). Natomiast zawarte w uzasadnieniu orzeczenia motywy rozstrzygnięcia mogą mieć znaczenie dla ustalenia zakresu mocy wiążącej prawomocnego orzeczenia, czyli granic prawomocności materialnej orzeczenia w rozumieniu art. 365 § 1 (tak wyrok SN z dnia 15 lutego 2007 r., II CSK 452/06, OSNC-ZD 2008, nr A, poz. 20). Nie zmienia to jednak faktu, że określone w art. 365 KPC związanie stron, sądów i innych podmiotów i osób treścią prawomocnego orzeczenia wyraża nakaz przyjmowania przez nie, że w objętej nim sytuacji stan prawny przedstawiał się tak, jak to wynika z sentencji wyroku (wyr. SN z 23.6.2009 r., II PK 302/08, L.; wyr. SN z 15.11.2007 r., II CSK 347/07, L.).

W ocenie Sądu, w świetle prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 16.03.2020 r. w sprawie VIII U 155/19, faktycznie brak podstaw do czynienia ustaleń odmiennych w kwestii zaliczenia do stażu pracy okresu od 22.05.1980 do 8.09.1981 tj okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) – (...) Centrali Państwowego Handlu Wewnętrznego w W., oraz uwzględnienia przy wyliczeniu świadczenia za ten okres wynagrodzenia w kwocie 4300 zł + 600 zł, nadto przeliczenia okresów nieskładkowych z uwzględnieniem wskazanego stażu i okresu studiów wnioskodawcy w Politechnice (...) od 15.02.1971 do 4.10.1976 r. Zgodnie, bowiem, z literalną treścią tego orzeczenia, wskazane okresy zostały uwzględnione, zarówno, przy ustaleniu wysokości kapitału początkowego, jak i emerytury wnioskodawcy. Nie czyni to, jednak, wniesionych odwołań, uzasadnionymi.

Podnieść należy, czego nie zauważa skarżący, iż, na chwilę wyrokowania, w przedmiotowej sprawie, zaskarżone decyzje, w zasadzie, zostały wyeliminowane z obrotu. Stało się tak na skutek wydania, powołanego już orzeczenia Sądu, jak i kolejnych decyzji, ustalających, ponownie, wysokość kapitału początkowego, jak i emerytury wnioskodawcy : z dnia 22 czerwca 2020 r. oraz 24 czerwca 2020 r. Podkreślenia wymaga, iż już sam wyrok z dnia 16.03.2020 r., wpłynął na kształt zaskarżonych decyzji, skoro w decyzjach wcześniej wydanych: z dnia 25 i 26 października 2018 r. , poczynił zmiany dalej idące, niż zmieniające te decyzje, zaskarżone decyzje z dnia 21 i 27 stycznia 2020 r. Stan ten został usankcjonowany, w wykonaniu wskazanego orzeczenia, poprzez wydanie, wspomnianych już, decyzji z dnia 22 czerwca 2020 r. 24 czerwca 2020 r. Tym samym, na chwilę obecną, zgłoszone w odwołaniu żądanie zmiany zaskarżonych decyzji poprzez zaliczenie do stażu pracy okresu od 22.05.1980 do 8.09.1981 r., z uwzględnieniem, wówczas osiągniętych zarobków, nadto przeliczenia okresów nieskładkowych, z uwzględnieniem wskazanego stażu i okresu studiów wnioskodawcy, nie ma faktycznych podstaw, skoro, w rzeczywistości, przeliczenia takiego, zarówno, przy ustaleniu kapitału początkowego, jak i wysokości emerytury wnioskodawcy, **na skutek wydania wyroku w sprawie VIII U 155/19 , już dokonano.**

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołania ubezpieczonego jako bezzasadne.

J.L.

ZARZĄDZENIE

odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy (k. 33)